

برخی مصادیق لهو محرّم

۱. صدای این آلات، محرک شهوت باشد.

۲. محرک و موجب انجام حرامی باشد؛ یعنی این صدا طوری باشد که انسان را به کار حرامی وادارد.

۳. صوتی که انسان را از انجام واجبی باز می دارد؛ مثلاً جاذبه صوت باعث ترک جهاد، طلب رزق، تحصیل علم و... شود. این صوت جزو همان لهو محرّم است.

۴. اصوات و آهنگ هایی که حالت بی مبالاتی به دین را به انسان القاء می کند و او را از فضای دین خارج می کند، مصداق لهو مزلّ عن سبیل الله است. (مکاسب محرّمه، ج ۳۱۴، ص ۶)

۵. صوت مرقص؛ این صوت مصداق اتمّ و اظهر صوت لهوی مزلّ عن سبیل الله است. (مکاسب محرّمه، ج ۳۱۸، ص ۱۰)

به طور کلی می توان گفت: هر آهنگ و صوتی که فضا را به سمت بی مبالاتی نسبت به دین، گناه و بی توجهی به تکلیف شرعی بکشاند، حرام است.

اگر آهنگی در تلویزیون پخش شود، این فضا، فضای گستره امواج تلویزیونی است و اگر در اتاق اجرا شود، طبعاً گستره اش به همان اندازه است؛ یعنی تأثیر شأنی آن در این دو جا فرق می کند. ممکن است یک چیزی در نقطه مشخصی حرام نباشد، اما وقتی گستره عظیمی پیدا کرد، حرام شود. بنابراین، گرچه در رادیو و تلویزیون هم صدای این آلات پخش می شود، نباید اشکال اینها دیده شود؛ چراکه نفس ملاحظه اشکال این آلات، فضا را لهوی می کند؛ یعنی در ایجاد فضای لهو تأثیر دارد. بنابراین باید به همین اندازه جلوییش را گرفت. (مکاسب محرّمه، ج ۳۱۴، ص ۷)

پس معیار این است که این صوت به هر نحو، ایجاد لهو کرد، محرّم است. (مکاسب محرّمه، ج ۳۱۴، ص ۷)

نکته

در امور ذکر شده شأنیت است. یعنی لزومی ندارد شنونده بالفعل چنین آثاری داشته باشد. بلکه اگر طبیعت این آواز محرک شهوت، یا بازدارنده از انجام واجب یا باعث بر محرّم باشد، حرام است. (مکاسب محرّمه، ج ۳۱۴، ص ۶)

نمونه ای از مصادیق بارز غیر لهوی

چنین نیست که این آلات، همه جا مزلّ عن سبیل الله باشند یا صوتشان لهوی باشد. مواردی هم قطعاً لهوی نیست؛ مثلاً طبل یا شیپوری که در میدان جنگ می زنند، یا ضربی که در زورخانه ها می زنند، که قوام و انتظام این ورزش باستانی هم به این ضرب مرشد است، این اصوات لهوی نیست.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

(مکاسب محرمه، ج ۳۰۷، ص ۶)